

Til alle kommuner og alle producenter af affald, der deponeres

Jord & Affald
J.nr.: MST-729-00045
Ref.: dbh
Den 25. juni 2009

Vejledende udtalelse om forpligtelsen til at karakterisere affald, der deponeres

Den 2. april 2009 trådte en ny deponeringsbekendtgørelse¹ i kraft, og med undtagelse af §§ 6-8 (klassificering af og fastsættelse af overgangsplaner for bestående deponeringsanlæg) og § 19 (fastsættelse af en anlægsspecifik positivliste) ophæves den tidligere deponeringsbekendtgørelse².

Den ny deponeringsbekendtgørelse gennemfører EU's deponeringsdirektiv³ og tilhørende rådsbeslutning⁴ om opstilling af kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg.

Et centralt element i den ny deponeringsbekendtgørelse er, at alle affaldsproducenter er forpligtet til at sikre, at affald, der afleveres til deponering, er grundlæggende karakteriseret. Kravene til denne grundlæggende karakterisering af affald er fastsat i den nye deponeringsbekendtgørelses §§ 18-24, i bilag 3, afsnit 2 og i bilag 7.

For alle læs affald, der afleveres til deponering, skal der være en beskrivelse af affaldets egenskaber m.v. – en deklaration af affaldet. Det gælder uanset hvilken affaldsklasse (inert, blandet, mineralsk eller farligt), affaldet tilhører. Om kravet til oplysningerne i denne beskrivelse eller deklaration, se denne udtalelses afsnit I.

Derudover vil inert, mineralsk og farligt affald fremover skulle testes med henblik på en dokumenteret beskrivelse af affaldets sammensætning og udvaskningsegenskaber, se herom denne udtalelses afsnit II og III. Der skal derimod ikke ske testning af det blandede affald.

For inert, mineralsk og farligt affald, der produceres regelmæssigt, vil det ikke være nødvendigt, at hvert læs affald testes. For sådant regelmæssigt produceret affald vil det være muligt at få fastsat et program for overensstemmelsestestning efter bekendtgørelsens § 21 og § 22. Programmet for overensstemmelsestestning fastsættes på affaldsproducentens anmodning af tilsynsmyndigheden for det deponeringsanlæg, hvortil affaldet er anvist.

I. Krav til grundlæggende karakterisering af alt affald, der afleveres til deponering.

¹ Bekendtgørelse nr. 252 af 31. marts 2009 om deponeringsanlæg.

² Bekendtgørelse nr. 650 af 29. juni 2001 om deponeringsanlæg.

³ Rådets direktiv nr. 99/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EU-Tidende 1999 L 182, s. 1).

⁴ Rådsbeslutning nr. 2003/33/EF af 19. december 2002 (EU-Tidende 2003 L 11, s. 27).

Det gælder for alle læs affald, der afleveres til deponering på et deponeringsanlæg, at affaldets oprindelse, omfang, sammensætning og egenskaber skal være beskrevet.

Denne beskrivelse af affaldet – affaldsdeklarationen – skal fremover indeholde følgende oplysninger:

- 1) Oplysninger om affaldets kilde og oprindelse.
- 2) Oplysninger om den proces, hvor affaldet er frembragt, herunder beskrivelse og karakterisering af råmaterialer og produkter.
- 3) Beskrivelse af den forbehandling, der er anvendt eller en beskrivelse af, hvorfor en behandling ikke anses for nødvendig.
- 4) Oplysninger om affaldets lugt, farve og fysiske form.
- 5) Oplysninger om affaldets EAK-kode i listen over affald i bekendtgørelsen om affald, jf. bilag 2.
- 6) Oplysninger som viser, at affaldet ikke er omfattet af forbud mod deponering, jf. § 56 i bekendtgørelse om affald.
- 7) Hvilken affaldsklasse affaldet tilhører (inert, blandet, mineralsk eller farligt affald).
- 8) Beskrivelse af særlige sikkerhedsforanstaltninger, som skal træffes på deponeringsanlægget, hvis der er behov herfor.
- 9) Vurdering af om affaldet eller dele heraf kan genanvendes eller nyttiggøres på anden måde.

II. Yderligere krav til grundlæggende karakterisering af inert og farligt affald, der deponeres på anlægsklassificerede deponeringsenheder for inert og farligt affald

Alle deponeringsenheder for inert og farligt affald skal fremover anlægsklassificeres i overensstemmelse med reglerne i deponeringsbekendtgørelsens § 4 og § 5.

For nye anlæg betyder det, at anlægsklassificeringen skal ske i den miljøgodkendelse, som deponeringsanlægget får efter miljøbeskyttelseslovens § 33 og § 8 i deponeringsbekendtgørelsen.

For bestående deponeringsenheder er det tilsynsmyndigheden, der skal træffe afgørelse om anlægsklassificeringen. Den, der er ansvarlig for enheden for inert eller farligt affald, skal derfor sende de oplysninger, som fremgår af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, til tilsynsmyndigheden senest den 1. juli 2009.

Når der er sket anlægsklassificering af deponeringsenheden for inert og farligt affald, er der dermed fastsat grænseværdier for indhold og udvaskning af væsentlige forurenende stoffer fra affaldet. Grænseværdierne for det inerte affald fremgår af bekendtgørelsens bilag 3, tabel 3.1 – 3.4, mens de for farligt affald fremgår af bilag 3, tabel 3.13 – 3.16.

Den grundlæggende karakterisering af det inerte og det farlige affald skal derfor fremover omfatte en beskrivelse af affaldets sammensætning og udvaskningsegenskaber, som skal dokumenteres ved testning af affaldet. Testningen bruges til at sikre, at indhold og udvaskning af forurenende stof-

fer fra affaldet kan overholde de fastsatte grænseværdier for den klassificerede deponeringsenhed, som affaldet anvises til. Resultaterne af testningen af det inerte og farlige affald vil dermed også være afgørende for, hvilke deponeringsanlæg, affaldet kan anvises til.

Før der er sket en anlægsklassificering af det deponeringsanlægs enheder, hvortil affaldet anvises, har resultaterne af testningen imidlertid ikke betydning for anlæggets mulighed for at modtage affaldet. Affaldet kan derfor modtages, hvis affaldstypen er opført på anlæggets positivliste. På den baggrund vil testning af det anviste inerte og farlige affald kunne undlades, indtil der er sket en anlægsklassificering af deponeringsanlæggets enheder.

De særlige krav, der i øvrigt gælder til gennemførelse af testning af det inerte og det farlige affald, er beskrevet i bekendtgørelsens bilag 7.

For det farlige affald gælder desuden, at der i den grundlæggende karakterisering skal være oplysninger om affaldets fysiske stabilitet og bæreevne, ligesom der for så vidt angår spejlindgange skal være oplysninger om det pågældende affalds farlige egenskaber.

III. Fremtidige krav til grundlæggende karakterisering af mineralsk affald, der deponeres på enheder for mineralsk affald

For anlæg for mineralsk affald gælder de samme krav som for inert og farligt affald for så vidt angår godkendelse og anlægsklassificering. Dog skal den, der er ansvarlig for enheden for mineralsk affald, først indsende de oplysninger, som fremgår af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, til tilsynsmyndigheden inden den 1. juli 2011.

Når tilsynsmyndigheden efter 1. juli 2011 træffer afgørelse om anlægsklassificering af en deponeringsenhed for mineralsk affald, fastsættes i tilknytning hertil grænseværdierne for indhold og udvaskning af væsentlige forurenende stoffer fra affaldet. Grænseværdierne fremgår af bekendtgørelsens bilag 3, tabel 3.5. – 3.10.

Efter 1. juli 2011 skal den grundlæggende karakterisering af det mineralske affald i lighed med karakteriseringerne af det inerte og det farlige affald således omfatte en beskrivelse af affaldets sammensætning og udvaskningsegenskaber, som skal dokumenteres ved testning af affaldet. For jord skal der dog alene testes for indholdet af forurenende stoffer. Testningen bruges til at sikre, at indhold og udvaskning af forurenende stoffer fra affaldet overholder de fastsatte grænseværdier for den klassificerede deponeringsenhed.

Dette betyder samtidigt, at det mineralske affald ikke skal testes før efter 1. juli 2011.

Med venlig hilsen

Dorte Hermansen
Kontorchef,
Jord & Affald